

บทความวิจัย (Research article)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ด้านการสร้างเสริมสุขภาพ ของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุพรรณบุรี Factors Affecting on Health Promotion Learning Organization of Boromarajonani Nursing College, Suphanburi

จิรพรรณ โพธิ์ทอง^{1*}, อรุณี สังขพานิช¹, สาวิตรี ศิริพลวุฒิชัย¹

Chiraphun Phothong^{1*}, Arunee Sangkhapanich¹, Sawitree Siriphonwuttichai¹

* ผู้ให้การติดต่อ (Corresponding author: kwanpooh1965@gmail.com, โทรศัพท์.085-9145965)

(Received: March 10, 2021; Revised: August 2; Accepted: August 5, 2021)

บทคัดย่อ

การศึกษาเชิงพรรณนาค้นคว้า มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับของความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ และ 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ด้านการสร้างเสริมสุขภาพ ของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุพรรณบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ อาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษาในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุพรรณบุรี จำนวน 235 คน สุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิโดยคำนวณตามสัดส่วนประชากร เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามปัจจัยและความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ด้านการสร้างเสริมสุขภาพ มีค่าความเชื่อมั่นค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ .98 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุพรรณบุรี มีความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ด้านการสร้างเสริมสุขภาพในระดับมาก ($M = 3.92$, $SD = .49$) มีปัจจัยที่ 5 ด้านได้แก่ การพัฒนาทักษะส่วนบุคคล ($Beta = .30$) การสร้างนโยบายการสร้างเสริมสุขภาพของวิทยาลัย ($Beta = .16$) เทคโนโลยีสารสนเทศ ($Beta = .14$) ภาวะผู้นำ ($Beta = .13$) และสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการสร้างเสริมสุขภาพ ($Beta = .10$) ที่สามารถร่วมทำนายความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ด้านการสร้างเสริมสุขภาพ ได้ร้อยละ 72.30 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 5.64$, $p = .018$)

ผลการวิจัย สามารถนำไปใช้วางแผนกลยุทธ์ โดยเน้นการพัฒนาทักษะส่วนบุคคล การสร้างนโยบายการสร้างเสริมสุขภาพของวิทยาลัย เทคโนโลยีสารสนเทศ ภาวะผู้นำ และสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการสร้างเสริมสุขภาพ เพื่อสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ด้านการสร้างเสริมสุขภาพต่อไป

คำสำคัญ: ปัจจัยทำนาย, องค์กรแห่งการเรียนรู้, การสร้างเสริมสุขภาพ

¹ อาจารย์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุพรรณบุรี คณะพยาบาลศาสตร์ สถาบันพระบรมราชชนก

Instructor, Boromarajonani College of Nursing, Suphanburi, Faculty of Nursing, Praboromarajchanok Institute

Abstract

This descriptive research aims to study 1) the level of health promotion learning organization, and 2) factors affecting the health promotion learning organization of Boromarajonani Nursing College, Suphanburi. The sample consisted of 235 persons -lecturers, officials, and nursing students in Boromarajonani Nursing College, Suphanburi. All have been selected by proportionate stratified sampling. The research instruments for data collection are the affecting factors and health promotion learning organization questionnaires which Cronbach's alpha coefficient at .98. Statistics employed are descriptive statistics, Pearson's Product-Moment Correlation Coefficients, and Multiple Regression Analysis.

The research results found that the level of health promotion learning organization was at high level ($M = 3.92$, $SD = .49$). The factors affecting health promotion learning organization are these five variables: personal development skill ($Beta = .30$), health policy ($Beta = .16$), information technology ($Beta = .14$) leadership ($Beta = .13$), and environment ($Beta = .10$), had an effective prediction of 72.30 percent with a significantly level of .05 ($F = 5.64$, $p = .018$).

The results can be beneficially applied to strategy planning along with proper activities of personal skills, health policy, information technology, leadership, and environment for health promotion learning organization.

Keywords: Predicting factors, Learning organization, Health promotion

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แนวคิดองค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization: LO) เป็นการพัฒนารูปแบบหนึ่งที่ต้องการให้องค์กรก้าวไปสู่ความสำเร็จ การที่องค์กรจะอยู่รอดในยุคเศรษฐกิจฐานความรู้ได้นั้น บุคลากรจะต้องมีการปรับตัวและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง หากบุคลากรขององค์กรใดมีการเรียนรู้ที่รวดเร็วกว่าย่อมนำไปสู่ความสามารถในการเสริมสร้างความสามารถทางการแข่งขันได้ดี (กานต์สุตา มาพะศิรินันท์, 2557) ในหน่วยงานภาครัฐก็เช่นเดียวกัน ต้องมีการปรับตัวในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ให้การสนับสนุนในการส่งเสริมการเรียนรู้ของบุคลากร สร้างสภาพแวดล้อมและระบบการทำงานที่เอื้อให้เกิดการเรียนรู้ต่างๆ สร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ส่งเสริมให้บุคลากรเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาความรู้ ความสามารถ สร้างวิสัยทัศน์ และปรับเปลี่ยนทัศนคติของข้าราชการในสังกัดให้เป็นบุคลากรที่มีประสิทธิภาพและมีการเรียนรู้ร่วมกัน (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน, 2563) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Senge (1990) เน้นการสร้างพื้นฐานวินัยที่จะนำองค์กรไปสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ 5 ประการ ได้แก่ ความรอบรู้แห่งตน (personal mastery) แบบแผนความคิด (mental model) การคิดอย่างเป็นระบบ (system thinking) การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน (shared vision) และการเรียนรู้เป็นทีม

(team learning) แต่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขหลายประการ เช่น ลักษณะขององค์กร วัฒนธรรมและพันธกิจ นโยบาย ทิศทางขององค์กร ภาวะผู้นำ การถ่ายทอดความรู้ การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน และการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม (อัมพร ปัญญา, 2557) รวมทั้ง การพัฒนาของบุคคลในองค์กร เทคโนโลยีการเรียนรู้ และบรรยากาศในองค์กร (พัชรกันย์ เมธาอัครเกียรติ และประสพชัย พสุนนท์, 2561)

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุพรรณบุรี เป็นหน่วยงานราชการ ทำหน้าที่ผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ ตามความคาดหวังและความต้องการของสังคม ได้กำหนดวิสัยทัศน์เป็นผู้นำด้านการสร้างเสริมสุขภาพ เพื่อให้บุคลากร อาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต มีเป้าหมายที่จะเป็นต้นแบบแห่งการสร้างเสริมสุขภาพ ซึ่งเป็นบทบาทหนึ่งที่สำคัญในวิชาชีพ ที่จะช่วยให้บุคคลเกิดสุขภาพแข็งแรง ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข ด้วยการสร้างสิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยและเอื้อต่อการมีสุขภาพดี ร่วมสร้างวัฒนธรรมของการดำเนินชีวิต (กุนนที พุ่มสงวน, 2557) ดังนั้น บุคลากรด้านสุขภาพควรสร้างเสริมสุขภาพของตนเอง เพื่อให้เป็นแบบอย่างและมีสุขภาพแข็งแรง พร้อมทั้งให้บริการแก่ผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการทำงาน และพฤติกรรมสุขภาพ รวมทั้ง การปรับเปลี่ยนสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสม เพื่อให้สุขภาพแข็งแรงสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นแบบอย่างที่ดี และเป็นผู้นำในการสร้างเสริมสุขภาพให้กับประชาชน (ศิริพร พุทธิรังษี, ขวลิ บุญโต, สายสมร เฉลยกิตติ, นุชรรัตน์ มังคละศิริ, และหทัยรัตน์ ขาวเอี่ยม, 2558)

วิทยาลัยฯ ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์ 5 ปี (ปีงบประมาณ 2560-2564) โดยมีกลยุทธ์สู่ความเป็นเลิศด้านการสร้างเสริมสุขภาพ โดยใช้กรอบแนวคิดการสร้างเสริมสุขภาพสู่การสาธารณสุขแนวใหม่ตามกฎบัตรอตตาวา ได้แก่ การสร้างนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพ การสร้างสิ่งแวดล้อมที่สนับสนุนต่อการมีสุขภาพดี พัฒนาการสร้างกิจกรรมชุมชนให้เข้มแข็ง การพัฒนาทักษะส่วนบุคคล และการปรับเปลี่ยนบริการสุขภาพ (อ้างอิงใน สิ้นศักดิ์ชนม์ อุณพรมมี, 2556; WHO, 2009) โดยจัดโครงสร้างองค์กรให้มีผู้รับผิดชอบงานด้านการสร้างเสริมสุขภาพ กำหนดวิสัยทัศน์ สร้างผู้นำในการสร้างเสริมสุขภาพ พัฒนาทักษะด้านการสร้างเสริมสุขภาพด้านอาหาร การออกกำลังกาย และการจัดการอารมณ์ของบุคลากรและนักศึกษาในวิทยาลัย และมีการปรับสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการสร้างเสริมสุขภาพ เช่น การจัดสนามออกกำลังกายกลางแจ้ง การจัดห้องออกกำลังกายพร้อมอุปกรณ์ในร่ม โดยมีการดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ด้านการสร้างเสริมสุขภาพ และในการประเมินตนเองในการพัฒนาเป็นศูนย์ความเป็นเลิศด้านการสร้างเสริมสุขภาพตามแบบประเมินของสถาบันพระบรมราชชนก พบว่าอยู่ในระดับดี (กลุ่มยุทธศาสตร์และประกันคุณภาพ, 2559)

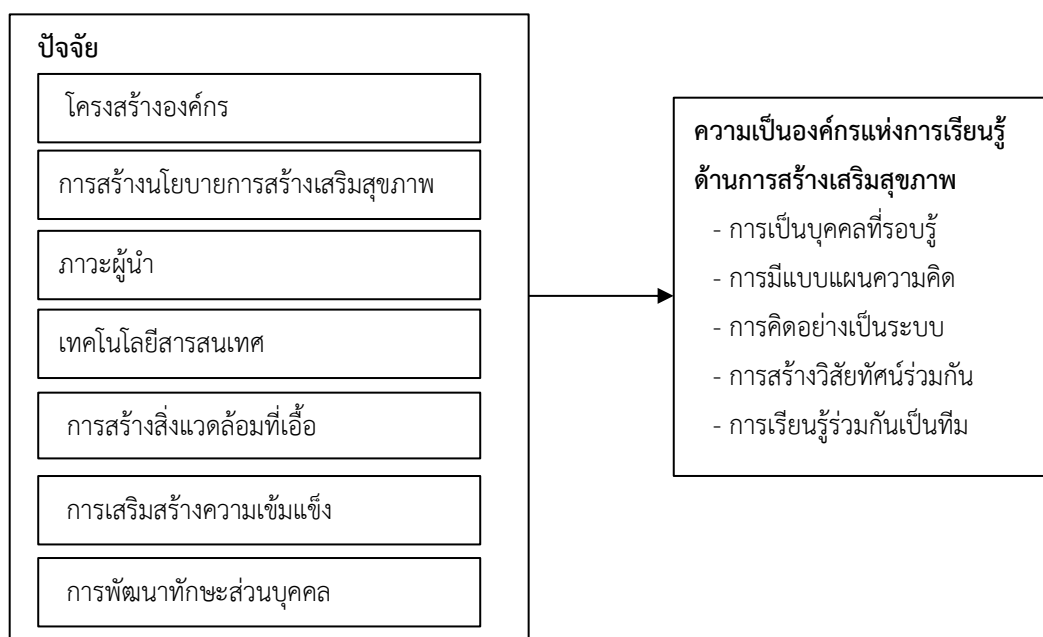
การประเมินภาวะสุขภาพของบุคลากรและนักศึกษาทุกชั้นปี (กลุ่มงานสร้างเสริมสุขภาพ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุพรรณบุรี, 2561) พบว่า มีภาวะดัชนีมวลกายเกินปกติ คิดเป็นร้อยละ 56.34 และ 24.31 ตามลำดับ ซึ่งยังไม่เป็นไปตามนโยบายที่จะเป็นวิทยาลัยต้นแบบในการสร้างเสริมสุขภาพ นอกจากนี้ ยังไม่พบข้อมูลที่เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่บ่งชี้ถึงการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ด้านการสร้างเสริมสุขภาพ คณะผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้และปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ด้านการสร้างเสริมสุขภาพ ของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุพรรณบุรี เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการพัฒนาการเป็นองค์กรเป็นต้นแบบในการเรียนรู้ด้านการสร้างเสริมสุขภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ด้านการสร้างเสริมสุขภาพ ของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุพรรณบุรี
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรกับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ด้านการสร้างเสริมสุขภาพ ของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุพรรณบุรี
3. เพื่อศึกษาปัจจัยทำนายความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ด้านการสร้างเสริมสุขภาพของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุพรรณบุรี

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการศึกษานี้ ประยุกต์ใช้แนวคิดองค์การแห่งการเรียนรู้ 5 ประการ (Senge,1990) ได้แก่ 1) การเป็นบุคคลที่รอบรู้ 2) การมีแบบแผนความคิด 3) การคิดอย่างเป็นระบบ 4) การสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน และ 5) การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม คัดสรรปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ด้านสุขภาพ จากแนวคิดการสร้างเสริมสุขภาพสู่การสาธารณสุขแนวใหม่ขององค์การอนามัยโลก (อ้างถึงใน สิ้นศักดิ์ชนม์ อุ่นพรมมี, 2556; WHO, 2009) ได้แก่ 1) โครงสร้างองค์กร 2) การสร้างนโยบายการสร้างเสริมสุขภาพ 3) ภาวะผู้นำ 4) เทคโนโลยีสารสนเทศ 5) การสร้างสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการสร้างเสริมสุขภาพ 6) การเสริมสร้างความเข้มแข็ง และ 7) การพัฒนาทักษะส่วนบุคคล สามารถทำนายความเป็นองค์กรการเรียนรู้ด้านการส่งเสริมสุขภาพได้ (Bennett & O'Brien, 1994; ชิดชม เจนตลอด และจุมพจน์ วณิชกุล, 2560; พัทธกันย์ เมธาอัครเกียรติ และประสพชัย พสุนนท์, 2561) โดยมีกรอบแนวคิดการวิจัย ดังภาพ

ภาพ กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย การวิจัยเชิงพรรณนา (descriptive research) มีรายละเอียด ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป็นอาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 1-4 ปีการศึกษา 2561 ของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุพรรณบุรี จำนวน 470 คน ประกอบด้วย อาจารย์ 39 คน เจ้าหน้าที่ 32 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 120 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 113 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 77 คน และชั้นปีที่ 4 จำนวน 89 คน คำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างด้วยโปรแกรม n4Studies For estimating a finite population mean (Ngamjarus, 2016) จากการทบทวนงานวิจัยของไพลิน บุญนา (2559) มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) = .42, ค่าความคลาดเคลื่อน (d) = .05, Alpha (α) = .01, $Z(.99) = 2.58$ ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 235 คน โดยมีเกณฑ์การคัดเข้า ดังนี้ 1) เป็นบุคลากรที่อยู่ในปีการศึกษา 2561 มากกว่า 3 เดือนขึ้นไป และ 2) มีความเข้าใจและยินดีเข้าร่วมในการศึกษา

เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบชั้นภูมิตามสัดส่วนประชากร (proportionate stratified sampling) โดยการจับฉลากรายชื่อได้จำนวนตามที่กำหนด ดังนี้ อาจารย์ จำนวน 15 คน เจ้าหน้าที่ จำนวน 14 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 51 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 60 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 38 คน และชั้นปีที่ 4 จำนวน 57 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็น 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วย เพศ สถานภาพ สถานะในองค์กร การได้รับความรู้อบรมเกี่ยวกับการสร้างเสริมสุขภาพทั้งภายในและภายนอกวิทยาลัย และการเข้าร่วมกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาพของวิทยาลัย โดยเป็นคำถามปลายปิดแบบเลือกตอบ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ด้านการสร้างเสริมสุขภาพ ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยประยุกต์จากการทบทวนวรรณกรรมและตามการสร้างเสริมสุขภาพสู่การสาธารณสุขแนวใหม่ (WHO, 2009) 7 ด้าน ได้แก่ โครงสร้างองค์กร 8 ข้อ ภาวะผู้นำ 5 ข้อ เทคโนโลยีสารสนเทศ 4 ข้อ การสร้างนโยบาย 5 ข้อ การสร้างสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาพ 4 ข้อ การเสริมสร้างความเข้มแข็ง 5 ข้อ และการพัฒนาทักษะส่วนบุคคล 4 ข้อ รวมทั้งสิ้น 35 ข้อ เป็นมาตรประมาณค่า 5 ระดับ ระหว่าง 1 คะแนน หมายถึง น้อยที่สุด จนถึง 5 คะแนน หมายถึง มากที่สุด

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ด้านการสร้างเสริมสุขภาพของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุพรรณบุรี ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยประยุกต์ตามแนวคิดของ Senge (1990) จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ การเป็นบุคคลที่รอบรู้ 7 ข้อ การมีแบบแผนความคิด 7 ข้อ การสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน 8 ข้อ การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม 6 ข้อ และการคิดอย่างเป็นระบบ 7 ข้อ รวมทั้งสิ้น 35 ข้อ เป็นมาตรประมาณค่า 5 ระดับ ระหว่าง 1 คะแนน หมายถึง น้อยจนถึง 5 คะแนน หมายถึง มากที่สุด

แบบสอบถามส่วนที่ 1 และ 2 มีเกณฑ์ในการแปลผลคะแนนเฉลี่ยออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554)

คะแนนเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง ระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง ระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง ระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง ระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามนี้ ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (content validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่ ด้านการสาธารณสุข ด้านการพยาบาล และด้านการสอน จากนั้นนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ ไปทดลองใช้กับบุคลากรและนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ชัยนาท จำนวน 30 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficients) เท่ากับ .97 และ .98 ตามลำดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำหนังสือถึงผู้อำนวยการวิทยาลัยฯ เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลกับอาจารย์ เจ้าหน้าที่และนักศึกษาพยาบาลหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยและขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ในกลุ่มอาจารย์และเจ้าหน้าที่ผู้วิจัยนำแบบสอบถามให้แต่ละคนด้วยตนเอง กลุ่มนักศึกษาผู้วิจัยนำแบบสอบถามให้พร้อมกันทุกชั้นปีหลังกิจกรรมสวดมนต์ประจำวัน โดยใช้เวลาในการตอบแบบสอบถามประมาณ 30 นาที หลังจากได้ข้อมูลทำการตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องของแบบสอบถาม และข้อมูลที่ได้รับคืนจากกลุ่มตัวอย่าง พบว่า แบบสอบถามมีความสมบูรณ์ร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่าง มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยการแจกแจงความถี่ และร้อยละ วิเคราะห์คะแนนความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ และปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ด้านการสร้างเสริมสุขภาพทั้งรายด้านและโดยรวมโดยการหาค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรกับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ด้านการสร้างเสริมสุขภาพ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's correlation coefficients) และการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple regression) แบบขั้นตอน (Stepwise) กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของสถิติ โดยมีข้อมูลมีการแจกแจงแบบโค้งปกติ และมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง (normality & linearity ความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนคงที่ (homoscedasticity) ตัวแปรอิสระแต่ละตัวไม่มีความสัมพันธ์กันเอง (multicollinearity) โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ระหว่างตัวแปรอิสระทุกตัว อยู่ในช่วง 0.61- 0.73 ค่า Tolerance อยู่ในช่วง 0.35 - 0.39 ค่า VIF ได้ 2.55 – 2.82 และค่า Durbin – Watson = 1.78 แสดงว่าไม่มี autocorrelation

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

งานวิจัยนี้ ผ่านการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุพรรณบุรี เอกสารรับรองหมายเลข 013/2561 ลงวันที่ 9 มีนาคม 2561 กลุ่มตัวอย่างทุกคนได้รับการอธิบายถึงสิทธิของการเข้าร่วมวิจัยอย่างละเอียด มีระยะเวลาในการตัดสินใจก่อนเข้าร่วมโครงการ ข้อมูลการวิจัยถูกเก็บเป็นความลับ มีเพียงผู้วิจัยที่สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ และการรายงานผลการวิจัยในภาพรวม

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไป พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 93.60 สถานภาพโสด ร้อยละ 94.00 ส่วนใหญ่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 25.50 รองลงมาเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ร้อยละ 24.30 ส่วนใหญ่ได้รับความรู้ อบรมเกี่ยวกับการสร้างเสริมสุขภาพทั้งภายในและภายนอกวิทยาลัย ร้อยละ 93.20 ส่วนใหญ่เคยเข้าร่วมกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาพของวิทยาลัย ร้อยละ 98.70 รายละเอียด ดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวน และร้อยละของข้อมูลทั่วไปของอาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษา วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุพรรณบุรี (n = 235)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	15	6.40
หญิง	220	93.60
สถานภาพ		
โสด	221	94.00
สมรส	14	6.00
สถานะในองค์กร		
อาจารย์	17	7.30
เจ้าหน้าที่	14	6.00
นักศึกษา ชั้นปีที่ 1	49	20.80
นักศึกษา ชั้นปีที่ 2	60	25.50
นักศึกษา ชั้นปีที่ 3	38	16.20
นักศึกษา ชั้นปีที่ 4	57	24.20
การได้รับความรู้ อบรมเกี่ยวกับการสร้างเสริมสุขภาพทั้งภายในและภายนอกวิทยาลัย		
เคย	219	93.20
ไม่เคย	16	6.80
การเข้าร่วมกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาพของวิทยาลัย		
เคย	232	98.70
ไม่เคย	3	1.30

2. ระดับของความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ด้านสร้างเสริมสุขภาพ ของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุพรรณบุรี โดยรวมพบว่า อยู่ในระดับมาก ($M = 3.92, SD = .49$) และในรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมากเช่นกัน เมื่อจำแนกตามรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม ($M = 3.99, SD = .56$) รองลงคือ การสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน ($M = 3.97, SD = .55$) และต่ำสุดในด้านการมีแบบแผนความคิด ($M = 3.83, SD = .53$) และการเป็นบุคคลที่รอบรู้ ($M = 3.86, SD = .50$) ดังตาราง 2

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับของความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ด้านการสร้างเสริมสุขภาพ ของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุพรรณบุรี ($n = 235$)

ด้าน	M	SD	ระดับ
การเป็นบุคคลที่รอบรู้	3.86	.50	มาก
การมีแบบแผนความคิด	3.83	.53	มาก
การคิดอย่างเป็นระบบ	3.96	.54	มาก
การสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน	3.97	.55	มาก
การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม	3.99	.56	มาก
โดยรวม	3.92	.49	มาก

3. ระดับของปัจจัยคัดสรรที่เกี่ยวข้องกับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ด้านการสร้างเสริมสุขภาพ พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 4.07, SD = .50$) โดยปัจจัยด้านการเสริมสร้างความเข้มแข็ง มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด ($M = 4.06, SD = .58$) รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาทักษะส่วนบุคคล ($M = 4.04, SD = .57$) และต่ำสุดในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ($M = 3.86, SD = .62$) และด้านการสร้างสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการสร้างเสริมสุขภาพ ($M = 3.89, SD = .64$) ดังตาราง 3

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับของปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ด้านการสร้างเสริมสุขภาพ ของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุพรรณบุรี ($n = 235$)

ปัจจัย	M	SD	ระดับ
โครงสร้างองค์กร	3.94	.51	มาก
การสร้างนโยบายการสร้างเสริมสุขภาพของวิทยาลัย	3.95	.58	มาก
ภาวะผู้นำ	3.93	.53	มาก
เทคโนโลยีสารสนเทศ	3.86	.62	มาก
การสร้างสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการสร้างเสริมสุขภาพ	3.89	.64	มาก
การเสริมสร้างความเข้มแข็ง	4.06	.58	มาก
การพัฒนาทักษะส่วนบุคคล	4.04	.57	มาก
โดยรวม	4.07	.50	มาก

4. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรกับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ด้านการสร้างเสริมสุขภาพ (LO) ของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุพรรณบุรี พบว่า ปัจจัยโครงสร้างองค์กร (SO) การสร้างนโยบายการสร้างเสริมสุขภาพ (PL) ภาวะผู้นำ (LS) เทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) การสร้างสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการสร้างเสริมสุขภาพ (EV) การเสริมสร้างความเข้มแข็ง (ST) และการพัฒนาทักษะส่วนบุคคล (SK) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ด้านการสร้างเสริมสุขภาพ (LO) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังตาราง 4

ตาราง 4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรกับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ด้านการสร้างเสริมสุขภาพ ของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุพรรณบุรี

ตัวแปร	LO	SO	PL	LS	IT	EV	ST	SK
องค์กรแห่งการเรียนรู้ด้านการสร้างเสริมสุขภาพ (LO)	1							
โครงสร้างองค์กร (SO)	.69*	1						
การสร้างนโยบายการสร้างเสริมสุขภาพ (PL)	.72*	.85*	1					
ภาวะผู้นำ (LS)	.71*	.74*	.74*	1				
เทคโนโลยีสารสนเทศ (IT)	.71*	.60*	.61*	.69*	1			
สิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการสร้างเสริมสุขภาพ (EV)	.70*	.60*	.61*	.66*	.71*	1		
การเสริมสร้างความเข้มแข็ง (ST)	.73*	.66*	.68*	.65*	.61*	.71*	1	
การพัฒนาทักษะส่วนบุคคล (SK)	.77*	.68*	.68*	.65*	.66*	.70*	.80*	1

* $p < .05$

5. ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณปัจจัยทำนายความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ด้านการสร้างเสริมสุขภาพ ของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุพรรณบุรี พบว่า การพัฒนาทักษะส่วนบุคคล (SK) เป็นตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ได้สูงที่สุด ($Beta = .34$) รองลงมาคือ ภาวะผู้นำ (LS) เทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) การสร้างนโยบายการสร้างเสริมสุขภาพของวิทยาลัย (PL) และสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการสร้างเสริมสุขภาพ (EV) ($Beta = .19, .18, .14$ และ $.13$) ตามลำดับ และสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ได้ร้อยละ 72.30 ($F = 5.64, p = .018$) ดังตาราง 5

ตาราง 5 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ระหว่างปัจจัยคัดสรรกับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ด้านการสร้างเสริมสุขภาพ ของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุพรรณบุรี

ตัวแปร	b	Beta	R	R ²	R ² Change	F	p
การพัฒนาทักษะส่วนบุคคล (SK)	.30	.34	.774	.600	.600	348.83*	.000
ภาวะผู้นำ (LS)	.16	.19	.822	.676	.076	54.67*	.000
เทคโนโลยีสารสนเทศ (IT)	.14	.18	.837	.701	.025	19.03*	.000
การสร้างนโยบายการสร้างเสริมสุขภาพ(PL)	.13	.14	.846	.716	.015	12.25*	.001
สิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการสร้างเสริมสุขภาพ (EV)	.10	.13	.850	.723	.007	5.64*	.018
Constant (a) = .62, SE _b = .14							

* $p < .05$

โดยมีสมการพยากรณ์ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ด้านการสร้างเสริมสุขภาพ สามารถแสดงในรูปคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$$Z_{LO} = .34Z_{SK} + .19Z_{PL} + .18Z_{IT} + .14Z_{LS} + .13Z_{EV}$$

อภิปรายผล

1. ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ด้านการสร้างเสริมสุขภาพของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุพรรณบุรี อยู่ในระดับมาก ($M = 3.92$, $SD = .49$) อาจเนื่องจาก วิทยาลัยฯ มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ 5 ปี ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2555 โดยมีกลยุทธ์สู่ความเป็นเลิศด้านการสร้างเสริมสุขภาพ (วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุพรรณบุรี, 2555) โดยใช้วิธีการสร้างการมีส่วนร่วมของบุคลากร เจ้าหน้าที่และนักศึกษา ในการกำหนดวิสัยทัศน์ของวิทยาลัยในการเป็นผู้นำด้านการสร้างเสริมสุขภาพอย่างชัดเจน และเริ่มดำเนินการตามแผนกลยุทธ์สู่ความเป็นเลิศด้านการสร้างเสริมสุขภาพ ตั้งแต่ในปี 2557 เป็นต้นมา ตามยุทธศาสตร์ 5 ประการของกฎบัตรออกตราว่า ได้แก่ การจัดตั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการสร้างเสริมสุขภาพ ใช้กลยุทธ์ในการดำเนินงานตามแนวคิดการสร้างสุขภาพแนวใหม่ มีการจัดอบรมให้ความรู้และฝึกทักษะในการดูแลสุขภาพตามหลัก 3 อ. ได้แก่ อาหาร ออกกำลังกาย และการจัดการอารมณ์ ปรับสิ่งแวดล้อม สถานที่ออกกำลังกายสำหรับบุคลากรที่อาคารสำนักงานและที่หอพักสำหรับนักศึกษา ประเมินภาวะสุขภาพโดยการตรวจสุขภาพประจำปี ประเมินสมรรถนะทางกายปีละ 2 ครั้ง มีการรวมกลุ่มของบุคลากรและนักศึกษาเพื่อทำกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาพ และสนับสนุนการทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับด้านการสร้างเสริมสุขภาพ โดยเน้นสู่การปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง จากกิจกรรมดังกล่าวน่าจะมีส่วนช่วยให้บุคลากรและนักศึกษาได้เรียนรู้เรื่องการสร้างเสริมสุขภาพอย่างต่อเนื่องและเกิดผลสัมฤทธิ์ที่ดี (วาริณี เอี่ยมสวัสดิกุล, 2561) สอดคล้องกับ การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล (สุกดี โกศัยเนตร และวรวรรณ วาณิชยเจริญชัย, 2559) ที่ชี้ให้เห็นว่า ปัจจัยด้าน

องค์กร วิสัยทัศน์ วัฒนธรรมและการจัดการความรู้ให้มีการเข้าถึงความรู้และนำความรู้ไปใช้มีอิทธิพลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้

2. ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์กร การสร้างนโยบายการสร้างเสริมสุขภาพ ภาวะผู้นำ เทคโนโลยีสารสนเทศ การสร้างสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการสร้างเสริมสุขภาพ การเสริมสร้างความเข้มแข็ง และการพัฒนาทักษะส่วนบุคคล มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ด้านการสร้างเสริมสุขภาพ อาจเนื่องจากการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น การกำหนดกลยุทธ์ วิสัยทัศน์และพันธกิจ ภาวะผู้นำ การถ่ายทอดความรู้ ลักษณะขององค์กร นโยบายและทิศทางขององค์กร การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม (อัมพร ปัญญา, 2557) การพัฒนาของบุคคลในองค์กร เทคโนโลยีการเรียนรู้ และบรรยากาศในองค์กร (พัชรกัญญ์ เมธาอัครเกียรติ และประสพชัย พสุนนท์, 2561) ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางที่วิทยาลัยฯ ได้มีการดำเนินกิจกรรมต่างๆ อย่างต่อเนื่อง ผู้นำองค์กรให้การสนับสนุน สร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ร่วมกัน และสนับสนุนให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ในองค์กร กระตุ้นนักศึกษาให้เป็นผู้ใฝ่เรียน ใฝ่รู้ ได้ทำงานและเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันทั้งองค์กร เกิดเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ (ไพลิน บุญนา, 2559, พัทธ์กัญญ์ เมธาอัครเกียรติ และประสพชัย พสุนนท์, 2561) อีกทั้ง มีการพัฒนาทักษะส่วนบุคคล ในด้านการดูแลสุขภาพกาย สุขภาพใจและสังคม และสร้างผู้นำในการสร้างเสริมสุขภาพในองค์กร ปัจจัยที่สามารถทำนายความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ด้านการสร้างเสริมสุขภาพ ของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุพรรณบุรี ได้แก่ การพัฒนาทักษะส่วนบุคคล การสร้างนโยบายการสร้างเสริมสุขภาพของวิทยาลัย เทคโนโลยีสารสนเทศ ภาวะผู้นำ และสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการสร้างเสริมสุขภาพ สามารถทำนายความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ด้านการสร้างเสริมสุขภาพได้ สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

การพัฒนาทักษะส่วนบุคคล เป็นปัจจัยที่ทำนายความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ด้านการสร้างเสริมสุขภาพได้สูงสุด อาจเนื่องจาก วิทยาลัยฯ มีการจัดกิจกรรมการอบรมเชิงปฏิบัติการในเรื่องการเลือกอาหารเพื่อสุขภาพ มีผู้เชี่ยวชาญด้านเวชศาสตร์การกีฬาสอนและให้คำแนะนำในการเลือกวิธีการออกกำลังกายที่เหมาะสมกับอาจารย์ เจ้าหน้าที่และนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง จนเกิดความเข้าใจและชัดเจน เกิดเป็นความเชี่ยวชาญของตนเอง เป็นความรอบรู้แห่งตน สามารถกำหนดแนวทางการสร้างเสริมสุขภาพของตนเองได้ ซึ่งเป็นคุณลักษณะเด่นที่บ่งบอกถึงความสมาชิกแห่งการเรียนรู้ (Senge, 1990) และยังเป็นไปตามยุทธศาสตร์การพัฒนาทักษะที่จำเป็นเพื่อการสร้างเสริมสุขภาพ 1 ใน 5 ประการของกฎบัตรรอตาว่าเพื่อการสร้างเสริมสุขภาพ (WHO, 2009)

การสร้างนโยบายการสร้างเสริมสุขภาพของวิทยาลัย การปรับวิสัยทัศน์ พันธกิจ ที่เน้นด้านการสร้างเสริมสุขภาพ กำหนดโครงสร้าง กำลังคน แผนกลยุทธ์ ตัวชี้วัดในงานสร้างเสริมสุขภาพของวิทยาลัยฯ อย่างชัดเจน ทำให้คนในองค์กรเกิดความมุ่งมั่น มีเป้าหมาย แนวปฏิบัติในทิศทางเดียวกันเพื่อความสำเร็จขององค์กร สอดคล้องกับการศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ของสำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐานของพัชรกัญญ์ เมธาอัครเกียรติ และธีระวัฒน์ จันทิก (2561) ที่พบว่า การปรับเปลี่ยนองค์กรให้มีการเปลี่ยนแปลงดังเป้าหมายตามวิสัยทัศน์

รวมถึงโครงสร้างองค์กรที่สนับสนุนให้มีการทำหน้าที่อย่างเหมาะสม มีวิถีปฏิบัติของคนในองค์กรร่วมกัน เป็นองค์ประกอบสำคัญที่เอื้อต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้

เทคโนโลยีสารสนเทศ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมทั้งในเรื่องการส่งข่าวสาร ข้อความ การสื่อสารผ่านไลน์ ข้อความสั้น (Short Message Service: SMS) หรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (อีเมล) และใช้ในการฝึกปฏิบัติกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาพ เช่น การเลือกท่าออกกำลังกาย การเลือกอาหาร เป็นต้น ช่วยให้เกิดการเรียนรู้และมีทางเลือกในการเลือกกิจกรรมดังกล่าวได้หลากหลายมากขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของพัชรกันย์ เมธาอัครเกียรติ และประสพชัย พสุนนท์ (2561) ที่บุคลากรสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อช่วยในการปฏิบัติงานและส่งเสริมสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง เป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ภาวะผู้นำ ผู้บริหารมีบทบาทสำคัญในการนำองค์กรให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ พันธกิจ ตัวชี้วัด โดยสร้างความตระหนักให้แก่บุคลากร เสริมสร้างบรรยากาศองค์กรที่เอื้อต่อการเรียนรู้ สร้างแรงจูงใจและ ส่งเสริมให้บุคลากรพัฒนาทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต เปิดโอกาสให้บุคลากรมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และเป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติตน สอดคล้องกับงานวิจัยของชิดชม เจนตลอด และจุมพจน์ วนิชกุล (2560) พบว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อสถานภาพของวิทยาลัยพยาบาลในการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ ได้แก่ ด้านผู้นำ ด้านบุคลากรและด้านองค์การ โดยผู้นำทำหน้าที่เป็นผู้จัดการ เป็นผู้นำที่มุ่งการเปลี่ยนแปลง และกำหนดนโยบาย นอกจากนี้ การจัดระบบดำเนินการในองค์กรที่ทำให้บุคลากรสามารถ เข้าไปมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิทยาลัย ทำให้บุคลากรทุกระดับเกิดการเรียนรู้จาก สถานการณ์จริง เกิดการแบ่งปัน และการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน (อัมพร ปัญญา, 2557) ส่งผลให้สามารถ ดำเนินการต่อยอดให้ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้เกิดความรอบรู้แห่งตน มีแบบแผนความคิดอ่าน และ การคิดอย่างเป็นระบบให้มีระดับที่สูงขึ้น

สิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการสร้างเสริมสุขภาพ สภาพแวดล้อมเป็นส่วนสำคัญในการช่วย ส่งเสริมให้บุคคลเกิดความสะดวก และเข้าถึงการทำกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาพอย่างเป็นรูปธรรม เช่น การจัด สนามออกกำลังกายกลางแจ้ง การจัดห้องออกกำลังกายพร้อมอุปกรณ์ในร่ม ห้องนั่งสมาธิ เป็นต้น สอดคล้องกับการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ขององค์กรระดับบุคคล ในหน่วยงานสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการอาชีวศึกษาของยิ่งศักดิ์ ไกรพิณี และประสพชัย พสุนนท์ (2558) ที่พบว่า สภาพแวดล้อม ในงาน และความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานมีผลต่อการเรียนรู้ขององค์กรระดับบุคคล โดยปัจจัยของ สิ่งแวดล้อมโดยรอบของแต่ละบุคคลจะมีส่วนช่วยส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ได้

โดยสรุปปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ด้านการสร้างเสริมสุขภาพ ของ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุพรรณบุรี ได้แก่ การพัฒนาทักษะส่วนบุคคล การสร้างนโยบายการสร้าง เสริมสุขภาพของวิทยาลัย เทคโนโลยีสารสนเทศ ภาวะผู้นำ และสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการสร้างเสริมสุขภาพ ซึ่งสามารถนำมาเป็นแนวทางในการประยุกต์ใช้ในการพัฒนาองค์กรแห่งการเรียนรู้ด้านการสร้างเสริม สุขภาพให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. งานพัฒนาบุคลากรและพัฒนานักศึกษา ควรมีการจัดทำแผนการพัฒนาทักษะส่วนบุคคลด้านการสร้างเสริมสุขภาพอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ด้านการสร้างเสริมสุขภาพอย่างแท้จริง
2. ผู้บริหารวิทยาลัยพยาบาลฯ ควรนำข้อมูลไปใช้ในการปรับปรุงนโยบายการสร้างเสริมสุขภาพของวิทยาลัย ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการสร้างเสริมสุขภาพ เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ด้านการสร้างเสริมสุขภาพอย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาถึงปัจจัยเชิงสาเหตุ ที่มีอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลโดยรวมของตัวแปรต่างๆ ในการพัฒนาเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ด้านการสร้างเสริมสุขภาพที่จะนำมาพัฒนาต่อได้อย่างเป็นรูปธรรม
2. ควรทำการศึกษาวิจัยเชิงพัฒนา (Research and Development: R&D) ในการพัฒนาวิทยาลัยให้เป็นองค์กรการเรียนรู้ด้านการสร้างเสริมสุขภาพที่เป็นต้นแบบได้ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กลุ่มงานสร้างเสริมสุขภาพ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุพรรณบุรี. (2561). รายงานผลการดำเนินงานโครงการสร้างเสริมสุขภาพ ประจำปี 2561. สุพรรณบุรี: วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุพรรณบุรี.
- กลุ่มยุทธศาสตร์และประกันคุณภาพ. (2559). รายงานการประเมินตนเอง ประจำปี 2559. สุพรรณบุรี: วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุพรรณบุรี.
- กานต์สุดา มาชะศิรินันท์. (2557). การพัฒนาองค์กรแห่งการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- กุนนที พุ่มสงวน. (2557). สุขภาพและการสร้างเสริมสุขภาพ: บทบาทที่สำคัญของพยาบาล. วารสารพยาบาลทหารบก, 15(2), 10-14.
- ชิดชม เจนตลอด, และจุมพจน์ วนิชกุล. (2560). รูปแบบการบริหารองค์กรแห่งการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการศึกษาของวิทยาลัยพยาบาลในประเทศไทย. วารสารสารสนเทศ, 16(1), 185-198.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2554). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- พระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2562. (2563). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 136. ตอนที่ 56 ก หน้า 254.
- ไพลิน บุญนา. (2559). ลักษณะความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี (ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี, จันทบุรี.

- พัชรกันย์ เมธาอัครเกียรติ, และธีระวัฒน์ จันทิก. (2561). ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. *Veridian E-Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ*, 11(1), 717-739.
- พัชรกันย์ เมธาอัครเกียรติ, และประสพชัย พสุนนท์. (2561). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. *Veridian E-Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ*, 11(1), 1944-1960.
- ยิ่งศักดิ์ ไกรพิณี, และประสพชัย พสุนนท์. (2558). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ขององค์กรระดับบุคคล ในหน่วยงานสังกัดสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา. *วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี*, 23(3), 385-395.
- วาริณี เอี่ยมสวัสดิกุล. (2561). การสร้างเสริมสุขภาพในสถานศึกษา. *วารสารความปลอดภัยและสุขภาพ*, 11(2), 1-11.
- วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุพรรณบุรี. (2555). *แผนปฏิบัติการประจำปี 2556*. สุพรรณบุรี: วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุพรรณบุรี.
- ศิริพร พุทธรังษี, ขวลิ บุญโต, สายสมร เฉลยภิตติ, นุชรรัตน์ มังคะศิริ, และหทัยรัตน์ ขาวเอี่ยม. (2558). การสร้างเสริมสุขภาพของบุคลากรทางการพยาบาลในศตวรรษที่ 21. *วารสารพยาบาลทหารบก*, 16(2), 8-14.
- สินศักดิ์ชนม์ อุ่นพรมมี. (2556). พัฒนาการสำคัญของการสร้างเสริมสุขภาพ. กรุงเทพฯ: ธนาเพรส.
- สุฤดี โกศัยเนตร, และวรวรรณ วาณิชเจริญชัย. (2559). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. *วารสารสารสนเทศศาสตร์*, 34(4), 50-67.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2563). *คู่มือแนวทางการพัฒนาบุคลากรภาครัฐ พ.ศ. 2563 - 2565*. สืบค้นจาก https://www.ocsc.go.th/sites/default/files/attachment/page/guide_civilservice_update.pdf.
- อัมพร ปัญญา. (2557). ปัจจัยที่ส่งผลต่อลักษณะการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในวิทยาลัยราชพฤกษ์. *วารสารปัญญาภิวัฒน์*, 5(2), 180-190.
- Bennett, J. K., & O'Brien, M. J. (1994). The building blocks of the learning organization. *Training*, 31(6), 41-48.
- Ngamjarus, C. (2016). n4Studies: Sample size calculation for an epidemiological study on a smart device. *Siriraj Medical Journal*, 68(3), 160-170.
- Senge, P. M. (1990). *The fifth discipline: The art and practice of the learning organization*. New York: Doubleday.
- World Health Organization (WHO). (2009). *Milestones in health promotion: Statements from global conferences*. Geneva, Switzerland: WHO Press.